

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 56409-11-25 מדינת ישראל נ' סבטאב(עציר)

בפני **כבוד השופט בנימין הירשל דורון**

בעניין: **המבקשת** : **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד עדי אברהם-פמתא

נגד

המשיב : **נתנאל סבטאב (עציר)**
ע"י ב"כ עוה"ד שחר חצרוני ועו"ד בן מחני

החלטה

1. ביום 20.11.25 הוגשו נגד המשיב בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים, וכן כתב אישום המייחס לו עבירת החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום, החל מתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, ועד לתאריך 03.11.25, החזיק המשיב במזווה בדירה ברחוב קדם 128 בתל אביב-יפו אקדח חצי אוטומטי מסוג Beretta כשהוא טעון במחסנית תואמת המכילה 6 כדורי תחמושת.
3. ביום 04.01.26 נערך דיון לפני באשר לשאלת הראיות לכאורה, אשר בו טענו הצדדים לעניין זה. לאחר טענות הצדדים, ביקשתי לקבל לידי את תיק החקירה.
4. המבקשת טענה כי בידה תשתית ראייתית מספקת להוכחת המיוחס למשיב בשלב בחינת הראיות הלכאוריות. לשיטתה, המשיב מתגורר בדירה בה נתפס האקדח דרך קבע. טענה זו נתמכת בהודעות שמסר המשיב באירועים קודמים שבהם פתח את הדלת לשוטרים, במסמכים רפואיים השייכים לו שנתפסו בדירה, מכאן מתקיימת זיקה ממשית בין המשיב לנכס שבו הוסתר הנשק.
5. עוד נטען כי על האקדח נתפס ממצא ביולוגי משמעותי בדמות פרופיל DNA מובהק של המשיב שנמצא על חלקים מהותיים של הנשק. המבקשת הדגישה כי אף שנמצאה תערובת DNA, הרי שהפרופיל הבולט (כהגדרת חווד שנערכה ע"י טל אריאל) הוא של המשיב.

עמוד 1 מתוך 7

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 56409-11-25 מדינת ישראל נ' סבטאב(עציר)

6. לשיטתה, טענות ההגנה בדבר העברת DNA, פגמים בשרשרת המוצג או אופן תפיסת הנשק מקומן להתברר בהליך העיקרי ואין בהן כדי לגרוע מעוצמת הראיות הלכאוריות. המבקשת הפנתה לשרשרת המוצג ולדוחות השוטרים מהם עולה כי התפיסה בוצעה תוך שמירה על כללי הטיפול במוצגים.
7. מנגד טען ב"כ המשיב כי אין בתיק תשתית של ראיות לכאורה ולכל הפחות מדובר בראיות חלשות הסובלות מקשיים מהותיים. **קשיים המאפשרים לבית המשפט כבר עתה לבחון אפקרות לחלופת מעצר.**
8. נטען כי מדובר בתיק נסיבתי הנשען כמעט כולו על ממצא DNA יחיד ללא ראיות ישירות הקושרות את המשיב להחזקת הנשק, כמו למשל טביעת אצבע. עוד נטען כי המשיב אינו המחזיק הבלעדי בדירה וכי מחומר החקירה עולה שמדובר בדירה בה שהו והתגוררו מספר אנשים. צוין כי לא נמצא בידי המשיב מפתח לדירה וכי בעת החיפוש נמצאו בה חפצים השייכים לאחרים.
9. באשר לממצא הביולוגי נטען כי עצם הימצאות DNA אינה שוללת אפשרויות סבירות אחרות להימצאותו על הנשק. בין היתר הועלתה אפשרות להעברה משנית מחפצים אחרים בדירה, שימוש משותף במצעים או העתקה בשגגה במהלך החיפוש נוכח אופן התנהלות השוטרים והטיפול בנשק. ההגנה הצביעה על פערים בין דוחות הפעולה לבין התייעוד ממצלמות הגוף וכן על כך שהנשק הוסתר בבוידעם שאינו בשליטתו הבלעדית של המשיב. עוד נטען כי חוות דעת ה DNA אינה מתייחסת לאפשרות של העברה משנית וכי קיומה של תערובת DNA שאינה שייכת למשיב מחזקת את האפשרות למעורבות אחרים.
10. לשיטת ההגנה בהיעדר ראיות ישירות ובהינתן ריבוי הסברים חלופיים סבירים העולים מחומר החקירה, לא ניתן לקבוע כי מתקיימות ראיות לכאורה במידה הנדרשת ולמצער מדובר בחולשה ראייתית ממשית.

דיון והכרעה

11. אשר לטענת ההגנה ביחס לממצא ה-DNA שנמצא על האקדח. ההגנה טוענת כי אין בממצא כדי לקשור את המשיב באופן חד משמעי וישיר לאקדח. מנגד טוענת המבקשת כי על האקדח נמצא פרופיל DNA מובהק של המשיב.
12. נקודת המוצא היא כי ממצא DNA על חפץ מהווה ראיה לכאורה בעלת משקל גבוה. עם זאת נקבע כי יש להבחין בין ממצא פורנזי על חפץ נייד לבין ממצא פורנזי על חפץ נייד והכל בהתאם לטיב החפץ (ראו בש"פ 458/09 גיל נ' מדינת ישראל (נבו 23.2.2009); בש"פ 4522/11 בהתאם לטיב החפץ (ראו בש"פ 5.7.2011); בש"פ 2300/24 דבש נ' מדינת ישראל (נבו 30.4.2024)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 56409-11-25 מדינת ישראל נ' סבטאב(עציר)

13. בענייננו מדובר באקדח שאינו חפץ המצוי בשימוש יומיומי רגיל אלא כלי נשק לכל דבר ועניין. משכך קיומו של ממצא DNA משמעותי על האקדח הקושר את המשיב אליו מחזק את הראיה הנסיבתית בדבר קשר ישיר בינו לבין האקדח. ניתן להידרש גם לטענת ההגנה בדבר אפשרות של העברת ממצאים במסגרת תפיסת האקדח בידי שוטרים שנכחו בזירה. עם זאת בבדיקת הפורנזיקה נמצא ממצא מובהק של המשיב ואין להתעלם מכך בבחינת שאלת הראיות לכאורה.

14. אכן פתוחה בפני המשיב האפשרות לסתור את הממצא הקושר אותו לאקדח אולם בירור טענה זו מקומו בהליך העיקרי (ראו בש"פ 6078/11 כעאבנה נ' מדינת ישראל (נבו) 24.8.2011); בש"פ 7494/18 ששון נ' מדינת ישראל (נבו) 11.11.2018)). ככל שבידי ההגנה טענות בדבר העתקת DNA או מחדלים הנוגעים לאיסוף הראיות מקומן של טענות אלה להתברר בהליך העיקרי. מכלל האמור סבורני כי מדובר בראיה לכאורה המחזקת את התשתית הראייתית לייחוס האקדח למשיב.

15. אשר לטענת ההגנה שלפיה המשיב אינו מחזיק בדירה ולכן אין לקשור אותו לאקדח איני סבור כי ניתן לקבלה. אוסיף כי מתקשה אני אף לקבל את טענת ההגנה שלפיה המשיב לא שמר על זכות השתיקה בחקירותיו (אלא אם מתכוון הוא לדברי המשיב בחקירתו מתאריך 17/11/25 בה לאחר חקירה בה שומר המשיב על זכות השתיקה אומר הוא בתום החקירה "הבטחת לי סיגריה ולא הבאת לי")

16. מעיון בתיק החקירה ובחקירות המשיב בפרט עולה כי המשיב שומר על זכות השתיקה באופן גורף. זאת למעט אמירות כלליות שלפיהן אין לו קשר לאקדח והוא אינו מבין את סיבת מעצרו. עם זאת כאשר נשאל בדבר מקום מגוריו וקשרו לכתובת וכן באשר לאנשים שעמם נתפס שמר על זכות השתיקה ולא שיתף פעולה עם החקירה. המשיב אמר מפורשות בחקירתו בתאריך 5/11/25 " אין לי שום קשר לנשק ואני לא מאמין במערכת המשטרה ולכן אין לי מה לדבר איתך או עם גוף אחר. ולכן אני שומר על זכות השתיקה ונפגש בימש". ניתן לראות בבירור שהמשיב שומר על קו זה לאורך כל חקירותיו כאשר נשאל שאלות מהותיות כמו למשל הקשר שלו לדירה בה נמצא הנשק.

17. נקבע זה מכבר כי שתיקת הנאשם, בהיעדר טעמים סבירים ומשכנעים להחלטתו לשמור על זכות השתיקה, מהווה היא חיזוק לראיות נגדו, גם כאשר מדובר בראיות נסיבתיות (ראו בש"פ 6293/18 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל (נבו) 3.10.2018); בש"פ 2751/18 מדינת ישראל נ' אבו עסא (נבו) 1.5.2018)). עם זאת, אחדד כי שמירה על זכות השתיקה אינה עומדת כראיה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 56409-11-25 מדינת ישראל נ' סבטאב(עציר)

יחידה אלא **מחזקת** את הגרעין הראייתי אשר נבחן על ידי בית המשפט. או בלשון אחרת שמירה על זכות השתיקה מכשילה את המשיב בניסיונו להסיר את המשמעות הנגזרת מהראיות שבידי המאשימה להוכחת אשמתו.

18. אוסיף כי מעיון בתיק החקירה ובפרט מחקירות קודמות של המשיב שאינן נוגעות לעניינינו עולה כי המשיב ציין את הכתובת המפורטת בכתב האישום ככתובת מגוריו.

19. אשווה בכך לבש"פ 4181/15 פתאירגי נ' מדינת ישראל (נבו 24.6.2015). שם דובר במשיב שנתפס בתוך דירה ובמקום נמצאו מסמכים עדכניים הנושאים את שמו לצד סמים. בית המשפט קבע כי בנסיבות אלה אין לשלול את המסקנה בדבר קיומה של החזקה קונסטרוקטיבית. אף בעניינינו נמצאו בדירה מסמכים רפואיים ומשפטיים הקשורים למשיב מבלי שניתן על ידו הסבר מניח את הדעת להימצאותם במקום. זאת ועוד כאשר נשאל המשיב לפשר המסמכים בחר לשמור על זכות השתיקה ובכך יש חיזוק לראיות העומדות נגדו.

20. ב"כ המשיב אינו חלוק על כך שהמשיב שוהה מדי פעם בדירה אך לטענתו אין הוא מחזיק בלעדי וזאת ניתן ללמוד מנוכחותם של אחרים בנכס עת נכנס כוח המשטרה לחיפוש. זאת גם ניתן ללמוד מדוח הפעולה שהמתעד החיפוש בו נמצאו מסמכים שונים בכל חדר שינה אותם ניתן לקשר למעורבים נוספים. (ראה דוח הפעולה שנערך ע"י אנדרי ניימן 13/11/25) בו ניתן לראות שנתפסו מסמכים אותם ניתן לקשור למשיב באחד מחדרי השינה. כמו כן מצויין שבחר השינה האחר נמצאו מסמכים שניתן לקשר לראובן אשורוב ובסלון מסכים שניתן לקשור לפליקס אגרונוב – **שניים שנמצאו בתוך הדירה בעת שהגיע המשטרה לחיפוש**

21. כידוע, גם ראיות נסיבתיות יכולות לבסס תשתית ראייתית לכאורית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים, וזאת כאשר הראיות הנסיבתיות משתלבות זו בזו ויוצרות ומסכת ראייתית שיכולה לבסס הרשעה (ראו עמ"ת 61354-11-24 הייב נ' מדינת ישראל (נבו 25.12.2024) ; בש"פ 6226/23 עואדה נ' מדינת ישראל (נבו 12.9.2023)).

22. אוסיף ואומר כי עיינתי בדוחות הפעולה של השוטרים בעת המעצר ומצאתי כי הם מציגים גרסה קוהרנטית ומלאה של האירועים ביום המעצר, כולל תיאור מפורט דיו. לא מצאתי מקום להתייחס לטענות שונות הנוגעות לדוחות אלו ומקומן של טענות אלו להתברר בהליך העיקרי, כפי שציינתי לעיל.

23. לאחר בחינת ממצא ה-DNA וכן זיקתו של המשיב לנכס מצאתי כי מתקיימת תשתית ראייתית לכאורה הקושרת את המשיב למיחוס לו בכתב האישום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 56409-11-25 מדינת ישראל נ' סבטאב(עציר)

24. אולם לאחר עיון מעמיק בחומר החקירה ובחינה מדוקדקת של טענות הסנגור אני מוצא שניתן למצוא קשיים מסוימים בתשתית.
25. למשל העובדה שבעת תפיסת הנשק מצלמת הגוף של השוטר אליהו ניסים הייתה כבוייה. ראה לעניין זה הסברו במזכרו מתאריך 20/11/2025. (מסמך ת"ט).
26. **מעבר לכך לא עולה מהדוח שערך שבעת התפיסה מי מהנוכחים שהו בסמיכות לו והבחינו בחיפוש שנערך במטבח.**
27. בנוסף עיינתי בחוות דעת מז"פ ולא עולה ממנה שהיה ניסיון להשוות בין פרופיל ה DNA שנתפס לפרופיל ה dna של שני האחרים שנתפסו בדירה. על פי חוות הדעת בבפרופיל הדגימה נמצא יותר מפרט אחד לכן תמוה מעט בעיני מדוע לא היה שכזה.
28. בנוסף לא ניתן לעצום עיניים לכך שבפרופיל ה DNA יש יותר מפרט אחד כאשר הפרופיל של המשיב הוא הבולט. אני סבור שסוגייה זו תעמוד בין יתר סוגיות נוספות לדיון והכרעה לגבי משמעותה המשפטית **בהליך ההוכחות**. אולם כבר עתה ברור שפרופיל ה DNA של המשיב איננו הפרופיל היחיד שנדגם מהאקדח.
29. מעבר לכך יש לתת את הדעת לכך שהאקדח נמצא בארון (בוידם) במטבח, אזור בדירה שנחשב כאזור משותף לדיירים ולא יכולה להיות מחלוקת שבדירה זו נמצאו ראיות שנמצאים/משתכנים אנשים נוספים. אני סבור שעובדה זו יכולה להקרין על עוצמת הזיקה של המשיב לחפץ הנגזרת מנוכחותו בדירה. (בניגוד למקרה בו האקדח היה נמצא בארון בחדר השינה בו נמצאו מסמכי המשיב).
30. לעניין הפסיקה אליה הופניתי על ידי ב"כ המשיב בנוגע להליכים, בהם זוכו נאשמים מעבירה של החזקת נשק למרות שנמצא התאמת DNA אציון שתי הערות שיש לתת עליהן את הדעת. ראשית מדובר בהכרעות דין מזכות שהתקבלו לאחר שמיעת ראיות. בת"פ 38480-04-23 נתן בית המשפט משקל לטענת ה dna המועתק לאר ששמע את עדות מומחית התביעה כי אינה יכולה לשלול שמדובר ב dna מועבר. **האפשרות לבחון טענה שכזו מתקיימת בשלב ההוכחות ולא בשלב הראיות לכאורה.**
31. כך גם להבנתי בת"פ 2000/21 מ"י נגד עודיי אבו עלקאיען.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 56409-11-25 מדינת ישראל נ' סבטאב(עציר)

32. הערתי השניה תתמקד בכך שלצד כל הרשעה ניתן להציג גם הליך בו הורשע נאשם בעבירה על סמך ממצא DNA כמו למשל בת"פ 17-08-36369 פרקליטות מחוז מרכז נ' איאסו בו הורשע אדם בהחזקת נשק על בסיס DNA שנתפס על מגבת בה נעטף הנשק (לצד ראיות נסיבתיות נוספות). (ראה למשל גם ההרשעה ב ת"פ 18-10-66855 מדינת ישראל נ' אבו עיאש;)
33. עם זאת ראיתי לציין הסתייגות מסוימת ביחס לעוצמת ממצא ה-DNA. אילו היה מדובר בממצא הקובע באופן ברור כי ה-DNA שייך למשיב בלבד ניתן היה להגיע למסקנה בקלות רבה יותר. לאחר עיון בתיק החקירה ובטענות ההגנה לא ניתן לקבוע כי מדובר בראיה נטולת קשיים. דברים אלה יפים גם לעניין הזיקה של המשיב לנכס שבו נמצא האקדח. לא ניתן להתעלם מכך שקיימות ראיות נסיבתיות טובות הקושרות שני אחרים לדירה וששני האחרים נכחו בדירה עם הגעת כוח המשטרה ולא איפשרו כניסת כוח המשטרה, שנאלץ לפרוץ את הדלת כדי להיכנס.
34. בנוסף לא מצאתי בחומר החקירה חוות דעת מזו **השוללת** אפשרות שה DNA נמצא על הנשק הועבר אליו שלא בדרך של מגע ישיר עם הנשק.
35. **קשיים/ אתגרים אלו מצדיקים לגישה לבחון אפשרות של חלופת מעצר.**
36. באשר למסוכנות הנשקפת מהמשיב, אמת כי עבירה מהסוג שבה הוגש כתב אישום כנגד המשיב מעלה חזקת מסוכנות סטטוטורית אך נקבע זה מכבר כי "חזקה זו אינה חזקה חלוטה, ואינה פוטרת את בית המשפט מהחובה לבחון את קיומה של חלופת מעצר שביכולתה לאיין את המסוכנות" (ראו 18791-05-25 מדינת ישראל נ' עבידייה (נבו) 19.5.2025).
37. בתום הדיון ביקשתי שתתקבל חוות דעת של מנהלת האיזוק. חוות דעת שכזו התקבלה ומלמדת שניתן להורות על מעצרו של המשיב בפקא"ל בכתובת המדוברת.
38. אני מוצא לאחר עיון בחומר החקירה וברישומי הפלילי של המשיב שבנסיבותיו של משיב זה ראוי ללכת בדרך המלך שמתווה חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) התשנ"ו 1996 בסעיף 22(ב)2, לפיה לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני ללא קבלת תסקיר בעניינו של מי שנאסר בעבר. למשיב הרשעות קודמות בשל עבירות בגינן אף ריצה עונשי מאסר (הרשעה מ-2023 חודשי מאסר בפועל; הרשעה משנת 2011-20 חודשי מאסר; הרשעה משנת 2007-20 חודשי מאסר).
39. המשך דיון בפרוטוקול.

ניתן היום, י"ח טבת תשפ"ו, 07 ינואר 2026, במעמד הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 56409-11-25 מדינת ישראל נ' סבטאב(עציר)

בנימין הירשל דורון, שופט